

УЧИТЕЛКА.

За отговоръ щѣ ви кажѣ, че Богъ — като Господаръ — опрощава комуто си той иска; но щѣ ви кажѣ и туй, що мисль на туй отъ горѣ. Богъ не прави нищо по каприциѣ! и пощо дозволи той, та Гаваонянитѣ намѣрихѣ срѣдство за избавленіе на живота си, азъ вѣрвамъ, че той направи туй, защото тѣ не сѣ были толко лоши като другитѣ народы, и че сѣ имали были намѣреніе да се прѣвърнѣтъ въ закона.

МАРІЯ.

Сѣщо тѣй и азъ мисль, драга учителко, защото, токо-рѣчи, тѣ бѣхѣ почнали да се обръщатъ на законъ. Тѣ вѣрвахѣ въ Израйлеския Богъ и бѣхѣ увѣрени, че туй що бѣше той заповѣдалъ, неможеше да прѣмине, та да се несбѣдне. И вѣрующе въ Бога, туй бѣше знакъ, че сѣ были почнали да се прѣвърщатъ въ закона.

УЧИТЕЛКА.

И азъ съмъ на вашето чувство, драга; защото Богъ, който ю съвършенно праведенъ, наказва секого спорѣдъ степеня на лошевинѣтъ му. Гаваонянитѣ бѣхѣ почнали да вѣрватъ въ него и да му се боѣтъ; той промѣни смъртьтъ имъ съ робството, и имъ даде чрѣзъ туй срѣдство да го познаѣтъ и да се обрънѣтъ съвършенно на вѣрозакона. Хайде, Марію, продължете исторіѣтъ за влизаніето на Израйлянитѣ въ обѣтованнѣтъ земѣ.

МАРІЯ.

Петъ царю като се бѣхѣ съединили за да на-
кажѣтъ Гаваонянитѣ, които се бѣхѣ подчинили на